

17. SRPNA

H U N Á S

ZPRAVODAJ XXX. JIRÁSKOVA HRONOVA

NA SLOVÍČKO

O KABARETECH

Letošní STM pro estrádní soubory přinesla mnoho cenných poznatků. Jednak to byla zvýšená úroveň proti letům předcházejícím, dále zvýšený počet skupin s vyloženě agitačním zaměřením.

Takřka žádný ze souborů neměl program pro program. O žádném z nich se nedá říci, že by neměl nějakou ideu. Někdy snad jenom problematika nebyla zcela nová a aktuálně žhavá. Ovšem nelze také se spokojit tím, že program je sestaven z třetiny bojových materiálů a zbytek se rozplývá v dvojsmyslných hraných anekdotách. Tím, že do obstarožního programu dáme protimilitaristické materiály, program nezachráníme.

V tomhle bych viděl největší nebezpečí, do něhož některé soubory upadají. Není to však výpad proti hraným anekdotám. Viděl jsem u vojenského souboru seriál hraných anekdot (mimořádně nesmírně vtipných), který byl vybrán a sestaven z poslední stránky Tvorby. Ovšem ihned po tomto seriálu nastoupil kouzelník, který s výrazem špatných profesionálů prodával své triky. A smazal účinek první poloviny programu.

Vcelku však ústřední kolo v Nitře mělo dobrou úroveň. Přineslo dokonce některé velmi dobré výsledky. Ať již soubor Pardubických, který uvidíme, či Štychávka karlovarské jede-

náctiletky, Májovou romanci turnovské dvanáctiletky, agitky z Gottwaldova a Pezinoku.

Vůbec agitační skupiny projevily snahu aktivně bojovat uměleckými prostředky. Členové těchto agitačních skupin se vážně zamýšlejí nad programem a vědí, že čím umělečněji zvládnutý program, tím větší dopad

na diváka, tím větší účinek. S diletantismem jsme se v Nitře (krom jednoho případu) nesetkali.

Dalším momentem, nutícím k zamýšlení, je i otázka souborů ze Slovenska. V ústředním kole se objevilo několik vojenských souborů a agitek. A všechny ty soubory hrály a agitovaly česky. To proto, že v jejich

čele stáli vojáci základní služby, pocházející z Čech. Je totiž na Slovensku tento druh práce s malými formami ještě pole neorané. Je dobře, že tyto kolektivy se tvoří z příslušníků obou našich národů. Češi přinášejí větší zkušenosti a Slováci elán a živelnou chuť a v nejednom případě i výrazný herecký talent.

Kabaret PKO z Pardubic, vítěz V. kategorie, prošel před letošním Hronovem ohněm II. celostátního festivalu humoru a satiry na Haškově Lipnici. Byl tam pozván mimo soutěž, jako jediný amatérský soubor.

Nebudeme opakovat to, co již napsali dříve a lépe jiní v Rudém prá-

vu, Kultuře 60, Literárních novinách, Plameni atd. Není to totiž jenom úspěch Pardubických, je to úspěch amatérismu, lidové tvořivosti v celém rozsahu. Již proto, že přípravný výbor III. Haškovy Lipnice chce do svých dalších stanov zakotvit požadavek, aby na každé z dalších přehlídek humoru a satiry byli stejným počtem zastoupeni profesionálové a amatéři. Rád bych na příští Lipnici viděl dva amatérské kabarety a navíc (to je rozšíření programu Lipnice) ještě nejlepší inscenaci satirické komedie v provedení ochotnického souboru.

Jestliže oblast, která byla dosud doménou pouze profesionálních souborů i autorů, má být široce otevřena i amatérům, je to nejlepší důkaz růstu uměleckosti i tvůrčích schopností lidové tvořivosti. -jb

Odpověď Gottwaldovských na Hikmetovo varování

Damoklův meč je dramatickým viděním světa, který se proměnil v prachárnu. Stačí přiložit zápalku a historie lidstva je ukončena jednou provždy tečkou, kterou může udělat kdokoli... kdokoli z těch, kteří se v jediném šileném okamžiku mstí za zničený život, za ponížení. Kdokoli z těch, kterým zní slovo člověk ve významu nepřítele.

Je to nesporně hra se sugestivní myšlenkou. Je to ale také hra v mnoha místech jen zběžně dramatikovým perem načrtnutá a často posilňována efekty namísto hlubším pohledem do nitra postav. Má náročnou stavbu právě ve své útržkovitosti. Postavy se ve dvou dějích vracejí, aby znovu navazovaly své příběhy a osudy jako na přetrháváném filmu.

Gottwaldovský soubor si tedy ne zvolil snadnou hru. Bezpochyby při jejím studiu vynaložil více práce, než kdyby vytvářel inscenaci z prostředí, které důvěrně zná a postavy, jejichž vývoj je nepřetržitý a plně pochopitelný. Nutno říci k prospěchu souboru, že ideový smysl hry byl v inscenaci rozšířován.

Gottwaldovští před dvěma lety dobyli na Hronově vynikajícího úspěchu s Vassou Železnovovou. Tehdy jsme se obdivovali jejich vyspělé herecké technice, modernímu psychologickému herectví.

V Damoklově meči se objevily téměř samé nové tváře. V porovnání s herectvím, které jsme poznali ve Vasse, chyběla zřetelně samozřejmost jevištního života — s výjimkou dvou postav: Architektovy ženy (Z. Stašová) a Soudcovy dcery (J. Tomečková). Herci jakoby byli svázáni úzkým časovým rozměrem, který jim zbýval na úryvkovitý výstup. Málodky žili své postavy skutečně naplno, i když jim rozuměli, i když jim byl plný obsah textu znám. Nedošlo tu ve ztělesňování postav k skutečnému omylu nebo k nevkus. Jen jakoby tu byla přiložena sordina, tlučící jejich plně vyznění. Takový strach, který se projevoval v násilném smíchu A. B. — Jana Beneše, držel na uzdě i ostatní herce. Došlo k tomu, co nazýváme poddimenzováním, k nedokrevnosti provedení.

Vím, že za inscenaci je velká práce. Vím také, že mnohé spadá na vrub textu, který naprosto není dokonalý. Ale přece jen bych si přála, aby se Gottwaldovští vrátili ke zkušenostem z práce na Vasse Železnovové a aby režisér dovedl herce tolikrát opakovat své Nevěřím, dokud by herce s postavou nevytvořili jednotu.

Slávka Dolanská

Z diskuse

Úterní diskuse o Hlubokých kořenech byla v podstatě zcela monotematická. Stanislav Zvoníček ji předeslal úvodní referát, který proti oběma dřívějším nenapovídá jenom základní problémy inscenace, ale šel k mnohem důkladnějšímu a podrobnějšímu rozboru hry i představení. Tento postup se ostatně ukázal tentokrát jako oprávněný, neboť mnoho hronovských účastníků přicházelo k rozpravě s rozmanitými, často protichůdnými pocity a s názorovými rozpory.

Stalo se totiž, že téma hry o rasové diskriminaci zamlžilo mnoha divákům jasný a správný pohled na filosofii díla, na společenskou podmíněnost a omezenost názorů jeho autorů, na chybné vidění a tedy i řešení jeho konfliktu.

Diskusní příspěvky z pléna svědčily však o tom, jak těžce, ale přitom upřímně a poctivě se dobíralo obecnost pravdivého a správného pohledu na věc. Šlo o to, zda hra odkrývá pravdivě skutečnost americké

rasové diskriminace, či zda ji deformuje, idealizuje a vykládá falešně. Stojí-li na straně boje o odstranění společenských rozporů kapitalistického světa, či odvádí-li pozornost od podstaty těchto rozporů a má proto dosah reakční. Rada diskusních střetnutí vyústila v závěr, který hru odsoudil jako dílo chybné a falešné a její zařazení na hronovský repertoár jako omyl.

Nakonec režisér souboru závěry diskuse přijal a ledacos vysvětlil o vzniku představení a jeho cestě na Hronov. Z druhé strany promluvil o existenci Hlubokých kořenů na hronovské přehlídce Jiří Valenta. (Jeho výklad sporného výběru otiskujeme v tomto čísle.)

Vcelku lze mluvit o dobré úrovni diskuse. Pokrokem bylo, že se dokázala vyhnout kritizování patrných slabín představení a soustředila se především na smysl inscenace i jejího dopadu. Proto předsedající Jiří Budínský v závěrečném shrnutí mohl hodnotit její jednoznačnost jako klad, který svědčí o vysoké politické úrovni současného stavu našeho ochotnického divadla. (tz)

ČÍ JE HRONOV?

Kolik námků jsme vyslechli na minulých Hronovech na to, že se začátkem přehlídky tu nastoupí armáda profesionálních pracovníků, vyzbrojených příslušným počtem tatraplánů, a začne organizovat. A le-tos? Jako v pohotovosti nastoupili členové ústředního poradního sboru pro divadlo — ochotníci. Setkáte se s nimi jako s tajemníky jednotlivých odborných kroužků — někteří jsou přímo členy pracovního kolektivu — denně vítají hrající soubor a předávají mu denně stříbrné Tylovy odznaky, denně se zase v souboru loučí, pracují v redakčním kolektivu, a přejali i řadu úkolů při průvodu zahraničních delegací a při besedách s nimi. V práci poradních sborů se v poslední době objevuje stále častěji slůvko pracovní kolektiv. Činnost členů ÚPS-D v průběhu Jiráskova Hronova je už praktickým dokladem této nové náplně práce. Ale neznamená to jen podílet se na organizátorských pracích nebo při oficiálních příležitostech reprezentovat ochotníky. Členové ÚPS-D celé nedělní odpoledne věnovali tomu, jak zajistit co nejrychleji pomoc rodičům se okresním poradním sborům a jak co nejpříjemněji připravit obsah nedělního aktivu. Nejezdí sice tatraplány, berou si často na tuto práci svou řádnou dovolenou, ale dělají tuto práci s nadšením a rádi, právě tak jako tisíce dalších v okresních poradních sborech a konečně ve všech našich souborech. Jejich je proto XXX. Jiráskův Hronov, jejich budou i Hronovy další.

Jiří Valenta

Zcela stručně - aby bylo jasno

KDO VYBRAL SLOVENSKÉ SOUBORY?

Výběrová komise, kterou ustavilo divadelní oddělení Osvětového ústavu v Bratislavě, v tomto složení: Julius Tréger, dramaturg Divadla J. G. Tajovského ve Zvolenu, Ján Laca, dramaturg Krajského divadla Nitra, Rudolf Koch, pracovník Slovenské odborové rady, Milan Gabríš, vedoucí divadelního oddělení Osvětového ústavu, Bratislava.

KTERÝCH CHYB SE DOPUSTILA PROGRAMOVÁ KOMISE PŘI VÝBĚRU HLUBOKÝCH KOŘENŮ?

▲ Nemohla z časových důvodů uskutečnit výběr účastníků JH jedinou porotou pro české i slovenské kraje.

▲ Nezkoumala podrobněji návrh slovenské komise alespoň z dramaturgických hledisek.

▲ Komise nezkoumala způsob výběru na Slovensku a neodhalila některé nedostatky práce slovenského poradního sboru.

Ukázalo se, že výběr příští přehlídky je nutno organizovat v celé republice jednotně. (iv)

ARAGON

VOJSKO O souboru

Soubor Parku kultury a oddechu z Pardubic tvoří šest mladých lidí. Tři dívky a tři chlapci, každý nad 17 let.

Soubor Parku kultury a oddechu z Pardubic tvoří šest mladých lidí. Tři dívky a tři chlapci se tu podílí na programu, jehož premiéra byla v letošním únoru v Pardubicích.

Program „Hrajeme kabaret“ bude mít na XXX. JH svou třicátou reprízu. Cesta souboru do Hronova vedla přes účast v okresním i krajském kole STM a vítězství na ústředním kole v Nitre. O souboru bylo již mnoho řečeno i napsáno. Proto jenom stručně o plánech tohoto mladého kolektivu z Pardubic: připravují nový kabaret s názvem „Co dům dal“, pracují na hudební komedii a chtějí by připravit program pro děti, (rádi by uvedli Čapkovu Tlustého pradědečka s moderní hudbou). Jsou to jistě plány nemalé a přáli bychom souboru, aby se jim všechny zdařily.

Araeon je soubor s tradicí. Vždyť první Araeon vznikl před šestadvaceti lety, v roce 1934. Ještě dnes se soubor formuje kolem tří předválečných „Araeonců“ Michálka a bratří Václava a Oldřicha Málkových. Ti tři nesou v sobě zkušenosti předválečného souboru, který začínal jako soubor pěvecký, aby se postupně, jak toho vyžadovala potřeba a měnil se styl života, změnil v estrádní kapeleatní skupinu.

Ještě dnes je hlavní snahou souboru aktuálnost. Staré heslo: co ráno v novinách, večer na jevišti, je souboru pobídkou, aby hledal takové formy práce, které mu umožní rychle reagovat na naši i zahraniční problematiku. Proto se určité části a čísla programu stále mění a doplňují kolem základní myšlenky. Stejně tak se kolem tří základních pilířů souboru mění noví členové. V souboru jsou právníci, zedníci, slévači, technický úředník, pracovník MSK a zaměstnankyně ÚV KSČ. Cílem vedení souboru je i výchova členů, protože vedení souboru právem trvá na tom, že nemůže dohře zpívat politický kuplet někdo, kdo není vnitřně přesvědčen o tom, co zpívá nebo říká. Soubor vychová i některé herce, kteří jsou dnes u profesionálního divadla, kupř. laureáta státní ceny Jar. Mareše.

Ve zkvalitňování programu a pevném politickém zformování souboru vidí Araeonci cíl své další práce.

(jib)

H R A J E M E K A B A R E T

**HAŠKOVA LIPNICE
ZDRAVÍ JIRÁSKŮV HRONOV**

Věřte tomu nebo ne, na II. Haškově Lipnici se mnoho mluvilo o ochotnickém divadle. A mnohokrát byl vzpomínán Jiráskův Hronov v souvislosti s tak zvanými „malými formami“. Na Lipnici se totiž sjíždějí a v budoucnu ještě více se budou sjíždět všichni, kdož pochopili, že malá forma může mít veliký obsah.

Půjde o to, aby budoucí Hažkovy Lipnice III. ročníkem v roce 1961 počínaje, byly zrcadlem humoristické a satirické tvorby v duchu Jaroslava Haška, až již její tvůrci nebo interpreti či vykladači budou amatéři nebo profesionálové. Půjde o to, aby to bylo dobré a společensky užitečné.

Haškova Lipnice není a ani nemůže být univerzálním lékem na nemoci našich estrád. Haškova Lipnice by se však měla stát každoroční konferencí, která by ukázala jakými léčebnými metodami a jakými léky lze tento důležitý úsek jevištního umění léčit a uzdravit. Nejde jen o zásahy chirurgické. Na některé neduhy bude platit transfuze zdravé lidové moudrosti, plně humoru, optimismu, vyvěrající z krás i starosti denního života. Soubory LUT by proto měly přicházet na Lipnici ne jako „babky kořenářky - léčitelky - šarlatánky“, ale jako mladí, vzdělaní lékaři, kteří si uvědomují svou odpovědnost za léčení, aniž by především mysleli na výnosnou soukromou praxi.

Na letošní Lipnici vystoupil jediný ochotnický soubor. Bylo to veselé, bojovné, ideové a navíc se to líbilo, protože diváci tomu věřili; věřili tomu proto, že lidé na jevišti byli z masa, krve a kostí, nebyly to loutky bez ducha vnitřního souhlasu s tím, co říkají. V tom bylo to kouzlo lidové, ale opravdu při tom umělecké tvořivosti. Proto voláme všechny ochotnické soubory: Haškova Lipnice je i pro Vás!

Vilém Benda,

člen Přípravného výboru Haškovy Lipnice

Z práce diskusních kroužků

Navštívuji kroužek odborné kritiky. Dostala jsem se tam čistou náhodou. On totiž dr. Obst jednou přednášel u nás ve Vrchlabí a moc se mně líbil. Proto jsem teď šla k němu do kroužku a ani jsem vlastně nevěděla, co se tam přednáší. Hned při druhé návštěvě jsem dostala za úkol na-

psat pro kroužek kritiku Hlubokých kořenů. Nu, moc jsem toho nestvořila, ale zato trápení jsem s tím měla víc než dost. Zatím nemohu říci, že bych se stala kritikem, ale velmi se mi v kroužku líbí a rozhodně mám na divadelní kritiku zcela jiný názor.

Jana Olejníková, Vrchlabí

Včera ráno

Včera ráno jsme navštívili kroužek režisérů, který pracuje pod vedením s. Budinského. Vpravdě řečeno, neměli jsme štěstí, abychom kroužek zastihli při normálním pracovním postupu. Mimořádné podněty, vyplývající z inscenace Hlubokých kořenů, vedly těžiště rozpravy na otázku režiséra jako dramaturga. Ostatně i to je téma velmi potřebné, protože ochotnický režisér ve většině souborů bývá i dramaturgem a u souboru z Podbrezové byl dokonce i jedním z představitelů, což rozhodně nemohlo být na prospěch věci.

Hluboké kořeny nejsou jen otázkou vztahu bílých a černých v Americe. Pohlednicová černošská exotika, barevné košile, falešná humanita, sombrero a zpívající blues zastírají zde skutečnost, že rasový problém v Americe je problémem třídním, problémem černého proletáře a bílého kapitalisty.

A tento podstatný pohled hře chybí a co víc, je zá-
měrně zastíráán a nahrazován sentimentalitou. Diskuse,
které se velmi živě účastnili všichni členové kroužku,
byla v tomto směru jednotná. Závažný byl postoj slo-

UPOZORNĚNÍ!
Zítra ve 20.30 bude uspořádán v Sokolských sádkách koncert symfonického orchestru ZK MAl v Hronově. Na programu

Do kroužků se dostavil i režisér Frant. Štěpánek a vyprávěl o svých dojmech z návštěvy ve Stratfordu a o anglickém divadle, nicméně. (rak)

UPOZORNĚNÍ!

Zítřka ve 20.30 bude uspořádán v Sokalských sadech koncert symfonického orchestru ZK MAJ v Hronově. Na programu je symfonická a operní hudba Smetanova, Dvořáková, Naváková, Škroupova, Čajkovského aj. Uvádí Anna Haslamská, pracovníce Čs. rozhlasu. V případě nepříznivého počasí se koncert překládá do sálu širokoúhlého kina ve Velkém Poříčí.

• • CO VY NA TO? • •

CO SOUDÍTE O LETOŠNÍM JH?

Požádali jsme o odpověď s. Emilií Adámkovou, inspektorku pro kulturu rady MěNV v Brně.

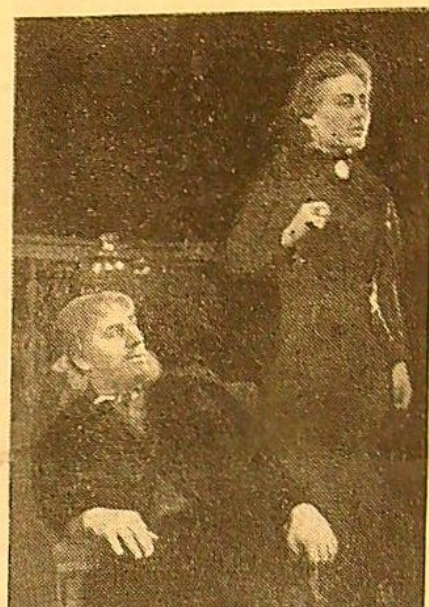
Nejvíce si cením, že letos na Hronově tvoří převažující část repertoáru hry ze současnosti. Navštěvují JH již sedm let a během této doby bezesporu došlo k pronikavému zlepšení inscenací současných her, které mají jiný, pravdivější a tím také přesvědčivější přístup k životu a dnešnímu dění. Není div, že naše soubory po nich rády sáhnou.

XXX. jubilejní JH vede k zamyšlení. Bylo již zde letos řečeno, že Jirásek, jako kritický realista, řešil problémy své doby. Proto se domnívám, že uváděním současné proble-

matiky na jevišti těchto festivalů dobře splňujeme jiráskovskou tradici. Tak jako kdysi Alois Jirásek, i my dnes chceme svému obecenstvu ukázat dnešní život v jeho složitosti, chceme pomáhat v řešení jeho problematiky. V tom je síla a věčná mladost Jiráskových Hronovů. Správnost této cesty dosvědčuje i stále rostoucí zájem ochotníků z celé republiky. A zvláště letos zde, k naší radosti, vidíme tolik mladých tváří.

A ještě něco: jsem letos velmi spokojena s dosavadní úrovní zpravodaje U nás.

RK Propagační tvorba, Praha
M. Gorkij: Jeagor Bulčov a ti druzí
(snímky v tomto čísle Karel Minc)

DNES

- 14.30 Rozloučení se souborem v zasedací síni MNV
- 15.30 Kabaretní soubor Parku kultury
- 20.00 a oddech v Pardubicích:
Hraje kabaret
Soubor Městského domu osvěty
Aragón, Praha: Nechle si chutnat
- 20.30 Sady „U pramenů“
Program Divadla hudby:
Frederik Chopin
- 20.30 Sokolské sady
Taneční zábava v přírodě
- 21.00 Velký sál ZK SZ ve Slavii
Beseda se souborem

NÁCHOD

- 20.00 Velký sál OD
RK Propagační tvorby, Praha
M. Gorkij: Jeagor Bulčov a ti druzí

Otázky s Odpověďmi

Chcete si zlázat nohy?

Projděte se po hronovských chodnicích ve dne a zvláště v noci. Platilo i loni, předloni atd.

Proč nejsou diskuse v sokolovně?
Poněvadž do ní prší.

Jak se pozná, že letošní JH je jubilejní?

No přece podle zaokrouhlené číslice.

Máte v úmyslu v Hronově dobře bydlet?

Přestěhujte se do Náchoda!

Bude už někdy v Hronově nějaký přijatelný sál pro každoroční vele-sjezd ochotníků? I pro místní spo-lečenské podniky?

Zeptejte se Sibyl!

ATMOSFÉRA

Ač reportér „U nás“ není vybaven letadlem, ani pistolí a ampulkou s jodem, přece jenom stále poletuje mezi Náchodem a Hronovem. A protože tak činí rád, hledá kromě vedoucího souboru ještě něco víc. Třeba atmosféru. To nepostizitelné, co je ve vzduchu, co každý cítí a nikdo neumí (ani reportér ne) definovat. Fluidum XXX. JH.

Citíš je v rozhovorech se členy souboru. S ostřílenými herci, kteří jsou jako námořníci a cítí se dobře jenom na prknech, která znamenají svět, i s těmi, kteří při vstupu z portálu trochu škobrtnou. S těmi, kteří již vícekrát účinkovali na Hronovech i s těmi, kteří jsou tu prvně a mají z toho trochu trému. Atmosféra přátelství. Atmosféra touhy sloužit uměním a umění.

Potkáváš ji v každém, kdo si nese na klopě odznak XXX. JH, citíš, že ti ji nesou v kávě (pokud je dobrá, což není taky vždy), že se zrcadlí ve víně (pokud není mícháno — což se také stává), že je v každém tom kamelotu, který prodává Zpravodaj. Je usazena pod zamračeným nebem, tetelí se v kouři nikdy nevyvětratelné Slavie, sedí na lavičkách na náměstí.

Mají ji lidé, kteří při rozhovoru vzpomínají: Jo před dvaceti lety, když se hrál... To nic není, na prvním Hronově, když přišel... I tihle pa-

mětníci ji mají. Tu atmosféru, která je rok od roku nová a která vždycky znovu zapaluje. A protože rok od roku se mění tvář světa, tvář republiky (a leckdy se ty změny dotknou i Hronova jakožto města) i nás všech, je i ono fluidum, ona atmosféra po každé jiná. To je na ni to krásné, co přivádí každým rokem do Hronova tolik ctitelů divadelní Musy.

Vzdejme dnes hold atmosféře XXX. Jiráskova Hronova. Ať v každém z nás z ní zůstane kousíček. Než nás pronikne nová, třicátáprvá, znovu krásná a zcela jinačí atmosféra.

(jb)

HIRA

HRONOV

- 8.00-9.45 Práce v odborných kroužcích
- 8.00 Komenského náměstí
Přehlídka hronovských závodů
- 10.00-12.30 ZK SZ - Slavie Diskuse v plénu
- 11.30 Uvítání souboru před Jiráskovým div.
- 12.30 ZK SZ - Slavie
Poznámka k dramaturgii a práci souboru
- 14.30 Zasedací síň MNV
Rozloučení se souborem
- 15.30 Dramatický soubor RK Propagační
- 20.00 tvorby, Praha
Maxim Gorkij: Jeagor Bulčov a ti druzí
- 19.00 Divadelní klub (Místní lidová knihovna)
Beseda o kultuře
s vedoucími hronovských závodů
- 20.30 Sokolské sady - v případě nepříznivého počasí v panoramatickém kině ve Velkém Poříčí
Slavnostní koncert symfonického orchestru ZK ROH MAJ v Hronově
Uvádí Anna Hostomská

NÁCHOD

- 20.00 Velký sál Osvětového domu
Karel Kyncl: VOJÁK
- 20.00 Zámecká terasa
... a slyším lidstva hymnus hřimavý

! ZMĚNA JÍZDNÍHO ŘÁDU V KYVADLOVÉ DOPRAVĚ !

Odiezdy Hronov:	Odiezdy Náchod:
10.00	7.30
13.30	13.00
18.30	15.00
23.00	22.30
02.00	00.30

Ostatní spoje jsou vypuštěny.

„U NÁS“ — ZPRAVODAJ XXX. JIRÁSKOVA HRONOVA — Vydává Ústřední dům lidové tvořivosti v Praze spolu s přípravným výborem XXX. JH. Redakční radu řídí Jiří Valenta. Vedoucí redaktor dr. Pavel Vavruha. Výkonná spolupráce Jiří Zhibo. Technický redaktor Vladislav Vlk. — Distribuci provádí OD Náchod. Tiskne Jiskra, tiskařské závody, n. p. Pardubice, provoz 24 Hronov.

Cena 50 haléřů.

N 05-01595